

Nr 280.

Av herrar **Persson** i Norrköping och **Tengdahl**, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning
om ändrad lydelse av 54 § i förordningen om taxerings-
myndigheter och förfarandet vid taxering.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 119 förelägges Riksdagen förslag om sådan ändring i taxeringsförordningen, att ledamot i taxeringsnämnd, som är bosatt å annan ort än där taxeringsnämnd sammanträder, må kunna erhålla resekostnads- och dagtraktamentsersättning vid sitt deltagande i taxeringsnämnds sammanträde.

Vad i denna proposition föreslås synes mig synnerligt rättvist och välbetänkt. Lika erforderligt torde det emellertid i vissa fall vara, att ledamot i taxeringsnämnd erhåller någon ersättning för de direkta förluster, som för honom uppstå genom förlorad arbetsförtjänst under den tid han fullgör sitt uppdrag. Att icke lämna ens ringaste ersättning till taxeringsledamot i knappa ekonomiska omständigheter, för den ytterst kännbara förlust som förlorad arbetsförtjänst för honom utgör, är uppenbarligen att driva principen att kommunala förtroendeuppdrag skola vara oavlönade allt för långt. Taxeringsförordningens 25 § föreskriver bl. a. att vid val av taxeringsledamöter skall tillses, att, såvitt möjligt är, även *arbetare* och andra inkomsttagare komma att äga säte och stämma i nämnden. Taxeringsnämndens sammanträde pågår i allmänhet flera dagar och under tiden mister i regeln den lönearbetare, som är med i nämnden, sin vanliga arbetsförtjänst, utan att erhålla annan inkomst i stället. Varje dags arbetsförtjänst är för arbetare med låg inkomst dyrbar, ja nödvändig för hans nödtorftiga livsuppehälle, och i betraktande

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 4 saml. 123 häft. (Nr 280—281.)

härav framstår orimligheten i nu gällande bestämmelser i så klar och skarp belysning, att vidare ordande här om den saken synes oss obehörligt. Vi anse därför, att den kungl. propositionen oundgängligen borde gått längre på den i densamma inslagna vägen samt innehållit bestämmelser om att taxeringsnämndsledamöter äga åtnjuta viss ersättning för genom deltagande i nämndens sammanträden förlorad arbetsförtjänst.

I motion nr 166 i denna kammare vid innevarande års riksdag — vilken motion läser vara vilande hos konstitutionsutskottet i avvaktan på den förevarande kungl. propositionen — har föreslagits att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära åtgärder, för att ersättning må kunna av kommunerna beslutas skola utgå för genom fullgörande av kommunala uppdrag förlorad arbetsförtjänst. Vid nämnda motion är bifogad en belysande utredning angående arbetares och vederlikars kommunala förtroendeuppdrag samt de direkta förluster, som fullgörandet av dessa förtroendeuppdrag åsamkar sina innehavare. Vi hänvisa till denna utredning, vilken synes oss tydligt tala för att det omförmälda missförhållandet omedelbart bör rättas.

På grund härav föreslå vi,

att Riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse av 54 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering måtte antaga ett tillägg till det föreslagna 5:te momentet av följande innehåll:

Valda ledamöter, boende å sammanträdesort eller icke, äga ock, därest och i den ordning stadsfullmäktige, kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnes, dessa sådant besluta, att av kommuns medel åtnjuta ersättning för den genom uppdragets fullgörande förlorade arbetsförtjänst med högst 4 kronor om dagen.

Anhålles att utskottet ville vidtaga de jämkningar i den föreslagna lagtexten, som befinnas erforderliga.

Stockholm den 14 mars 1913.

Sven Persson.

Knud Tengdahl.